

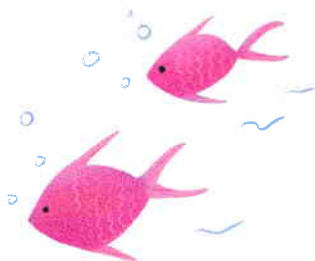
LIBRIS

We know
books

Kerstin Kropac

Povești din
Marea Verde

Lumina din Atlantida

Ilustrații de Tatjana Beimler

Traducere din limba germană
de Teodora Tănase

Booklet
fiction

2025

Cuprins

Cel mai iute și cel mai curios căluț de mare din ocean	5
Un mesaj misterios	12
Mimi are o suspiciune	23
Primul indiciu	30
Atlantida, păzea că venim!	38
În căutarea Insulei Stâncoase	47
Un banc îngrozitor	55
Cea mai grozavă caracatiță din întregul ocean	62
Unde este Fifi?	68
Gașca iepurașilor de mare	76
Lumina din Atlantida	83
Pregătiți de o nouă aventură	91

Cel mai iute și cel mai curios căluț de mare din ocean

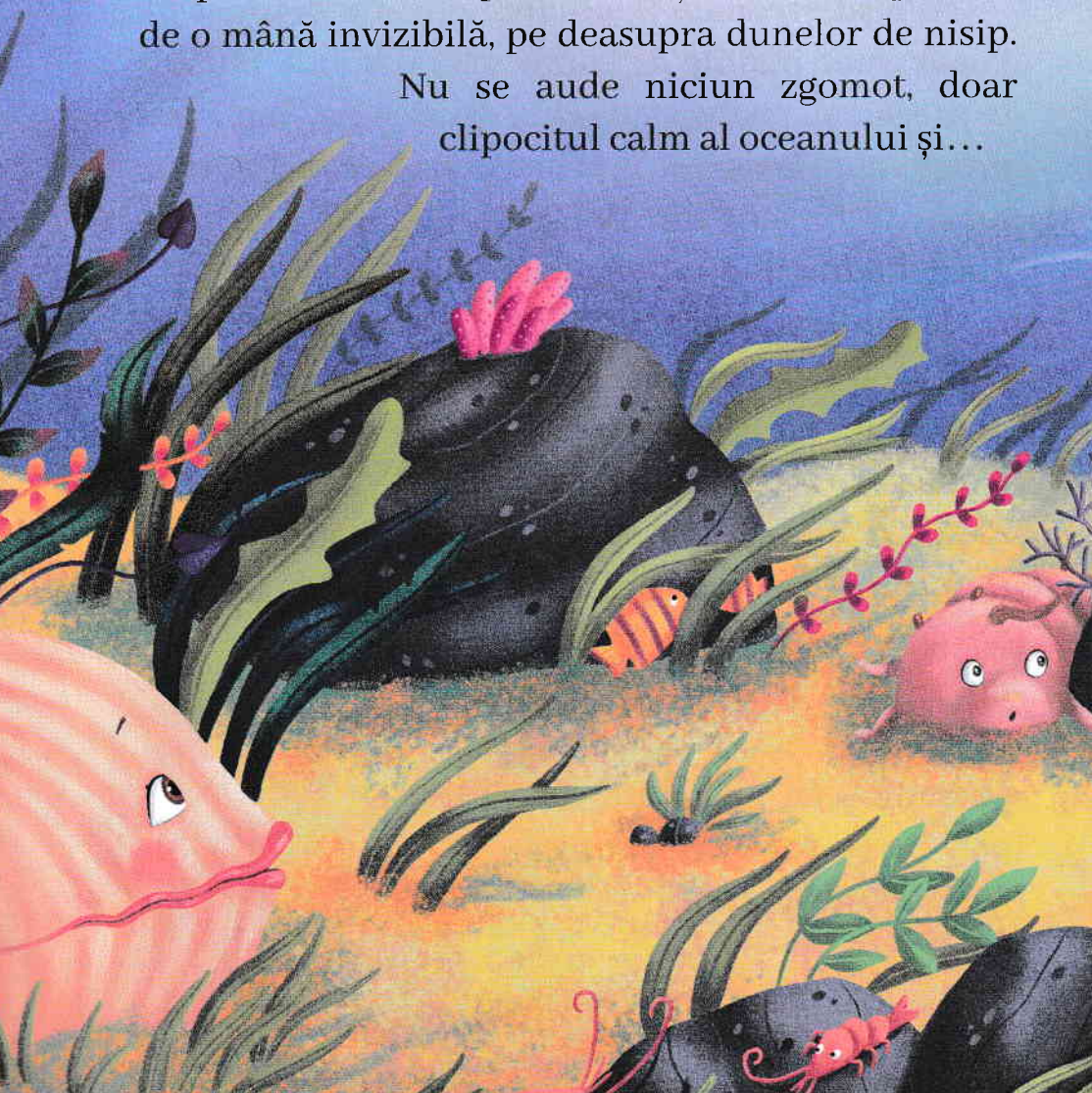
Ai ieșit vreodată la plimbare dis-de-dimineată? Poate chiar înainte de cântecul cocoșului? Fiindcă te pregăteai, poate, să pleci la drum lung. Sau aveai programare la doctor la prima oră. Și-atunci sigur ai remarcat liniștea care domnește în lume la această oră a dimineții.

Mașinile zac moțâind pe marginea drumului. Ferestrele caselor sunt întunecate precum cărbunele. Și nu e niciun câine care să adulmece tufișurile și felinarele. Totul arată de parcă ar fi fost cufundat în culori întunecate. Dar, la un moment dat, ca de nicăieri, pe cer se răsfrâng primele raze de lumină. Și cam la această oră, adică atunci când la noi începe să se crape de ziuă, iar tu stai (cel mai probabil) încă ghemuit (sau ghemuită) în pat, în Marea Verde se face schimb de tură.

Peștii care sunt activi pe timp de noapte, cărora le place să hoinărească pe întuneric, se retrag, iar peștii care sunt activi pe timp de zi se trezesc, rând pe rând, ieșind din ascunzătorile lor. În acest moment, preț de o clipă, printre recife și pe câmpiile acoperite cu fire moi de iarbă de mare, domnește o liniște desăvârșită. Niciun pește, cât vezi cu ochii. Doar anemonele se clatină ușor, mângâiate de curenți. Și câteva bucăți desprinse de corali plutesc, ca și când ar fi purtate de o mână invizibilă, pe deasupra dunelor de nisip.

Nu se aude niciun zgomot, doar clipocitul calm al oceanului și...

Hopa! Recunosc glasul acesta! Este mica Mimi cea obraznică.

— Nu e timp de pierdut!

Știam eu! Totuși, căluțul de mare galben cu coadă tigrată nu a plecat singur la drum de data aceasta. Mimi stă agățată cu codița dungată de tentaculul prietenei sale caracatiță și strigă în gura mare:

— Hai, mai repede! Altfel n-ajungem nici până la Crăciun!

Sărmana Neptun! Micuța caracatiță roșie nu o trage doar pe Mimi după ea, ci și pe prietenele sale, căluții de mare Emi și Fifi. Și, bineînțeles, jumătatea de coajă de nucă de cocos pe care o ia peste tot, ca să se ascundă sub ea în caz de pericol. Încotro se îndreaptă oare cele patru prietene? Și mai ales la o oră atât de matinală? Cursul de dans începe mult mai târziu!

— Pffff! Dans!

LBRIS

We know
books

Mimi pufnește indignată, iar câteva bule de aer îi țâșnesc prin trompă și îi pocnesc direct în față din cauza vitezei năucitoare cu care caracatița gonește prin mare.

— De parcă m-aș grăbi în halul ăsta ca să
ajung la cursul de dans!

Aici îi dau dreptate! Când trebuie să meargă la cursul de dans, Mimi e în mod normal mai lentă decât cel mai leneș melc de mare din întregul ocean. Însă acum o zorește pe prietena sa, caracatița Neptun, de parcă ar fi la campionatul marin de înot, suflând bule de aer mai ceva ca un fierbător. Însă odată ajunsă pe pajiștea de nisip auriu pe care are loc în fiecare dimineață cursul de dans al călușilor de mare, micuța caracatiță se oprește brusc. Hmm... Poate Mimi are totuși chef să danseze?

— Nici gând.

